

Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o konopiach włóknistych.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy panią poseł Urszulę Zielińską.

(-) Piotr Adamowicz; (-) Magdalena Biejat; (-) Zofia Czernow; (-) Agnieszka Dziemianowicz-Bąk; (-) Monika Falej; (-) Joanna Frydrych; (-) Aleksandra Gajewska; (-) Kamila Gasiuk-Pihowicz; (-) Klaudia Jachira; (-) Michał Jaros; (-) Ewa Kołodziej; (-) Maciej Konieczny; (-) Maciej Kopiec; (-) Anita Kucharska-Dziedzic; (-) Jakub Kulesza; (-) Katarzyna Lubnauer; (-) Artur Łącki; (-) Beata Maciejewska; (-) Paulina Matysiak; (-) Aleksander Miszalski; (-) Barbara Nowacka; (-) Tomasz Olichwer; (-) Małgorzata Prokop-Paczkowska; (-) Monika Rosa; (-) Andrzej Rozenek; (-) Franciszek Sterczewski; (-) Adam Szłapka; (-) Krzysztof Śmiszek; (-) Małgorzata Tracz; (-) Katarzyna Ueberhan; (-) Mariusz Witczak; (-) Marcelina Zawisza; (-) Urszula Zielińska.

USTAWA
z dnia 2021 r.
o konopiach włóknistych

Rozdział 1
Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa zadania i uprawnienia organów administracji rządowej i jednostek samorządu terytorialnego oraz innych podmiotów w zakresie dotyczącym uprawy, przetwarzania, przerobu, obrotu i posiadania konopii włóknistych oraz produktów pochodnych.

Art. 2. Przepisy ustawy stosuje się do uprawy, przetwarzania, przerobu, obrotu i posiadania konopii włóknistych oraz produktów pochodnych.

Art. 3. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) konopie włókniste – rośliny z gatunku konopie siewne (*Cannabis sativa* L.), w których suma zawartości delta-9-tetrahydrokannabinolu oraz kwasu tetrahydrokannabinolowego (kwasu delta-9-THC-2-karboksyłowego) w kwiatowych lub owocujących wierzchołkach roślin, z których nie usunięto żywicy, nie przekracza 0,3% w przeliczeniu na suchą masę;
- 2) nowa substancja psychoaktywna - substancja określona w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2020 r. poz. 2050);
- 3) prekursor – substancja określona w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii;
- 4) producent – przedsiębiorcę uprawiającego, przetwarzającego lub przerabiającego konopie włókniste;
- 5) przetwarzanie – czynności prowadzące do przemiany konopii włóknistych na inne produkty, tworzywa lub substancje niebędące środkami odurzającymi, substancjami psychotropowymi, prekursorami lub nowymi substancjami psychoaktywnymi;
- 6) substancja psychotropowa – substancja określona w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii;
- 7) środek odurzający - substancja określona w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

Rozdział 2
Podmioty realizujące zadania w zakresie konopii włóknistych

Art.4. 1. Zadania w zakresie konopii włóknistych realizują organy administracji rządowej i jednostek samorządu terytorialnego w zakresie określonym w ustawie.

2. W realizacji zadań, o których mowa w art. 2, mogą uczestniczyć organizacje pozarządowe i inne podmioty, których działalność statutowa obejmuje zadania należące do

sfery zadań publicznych w zakresie ochrony i promocji zdrowia, pomocy społecznej, działalności charytatywnej, nauki, edukacji, oświaty i wychowania, kultury fizycznej, porządku i bezpieczeństwa publicznego lub przeciwdziałania patologiom społecznym, promocji i organizacji wolontariatu, po przeprowadzeniu konkursu, o którym mowa w art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2020 r. poz. 1057), a także samorządy zawodów medycznych, rodziny osób uzależnionych, oraz grupy samopomocy osób uzależnionych i ich rodzin.

Rozdział 3

Uprawa konopi włóknistych

Art. 5. 1. Uprawa konopi włóknistych może być prowadzona w celu hodowli odmian konopi włóknistych, w celu wykorzystania w gospodarstwie rolnym lub na cele przemysłowe, w szczególności: energetyczne, włókiennicze, chemiczne, celulozowo-papiernicze, spożywcze, kosmetyczne, farmaceutyczne, materiałów budowlanych i wyposażenia wnętrz, nasiennictwa, weterynaryjne, paszowe, materiałów kompozytowych, rekultywacji i remediacji gruntów, pszczelarskie, nawozowe, naturalnych środków ochrony roślin, oraz naukowo-badawcze.

2. Uprawa konopi innych niż wymienione w ust. 1 jest zabroniona.

Art. 6. 1. Uprawa konopi włóknistych może być prowadzona na podstawie zezwolenia na uprawę, przy zastosowaniu materiału siewnego kategorii elitarny albo kategorii kwalifikowany w rozumieniu przepisów o nasiennictwie, a w przypadku upraw prowadzonych w celu hodowli odmian konopi włóknistych, także przy zastosowaniu materiałów wyjściowych dla hodowli oraz materiału matecznego w rozumieniu przepisów o nasiennictwie, oraz dodatkowo:

- 1) umowy kontraktacji, zawartej z podmiotem posiadającym zezwolenie marszałka województwa na prowadzenie działalności w zakresie skupu konopi włóknistych, lub
- 2) oświadczenia o przetwarzaniu konopi włóknistych we własnym zakresie na cele określone w art. 5 ust. 1, składanego do wójta (burmistrza/prezydenta miasta) właściwego dla miejsca położenia uprawy, w terminie do 14 dni po dokonaniu ich wysiewu.

2. Stosowanie materiału siewnego konopi włóknistych kategorii elitarny albo kategorii kwalifikowany w rozumieniu przepisów o nasiennictwie potwierdza się fakturą zakupu tego materiału siewnego oraz etykietą z opakowań materiału siewnego tych roślin.

3. Działalność w zakresie skupu konopi włóknistych na podstawie umowy, o której mowa w ust. 1 pkt 1 może prowadzić podmiot posiadający zezwolenie marszałka województwa właściwego dla miejsca położenia uprawy, określające w szczególności zakres i cel prowadzonej działalności.

4. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 3, wydaje się w drodze decyzji, na wniosek, który zawiera:

- 1) imię, nazwisko, określenie miejsca zamieszkania i adres albo nazwę (firmę), siedzibę i adres wnioskodawcy;
- 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) podmiotu albo numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), jeżeli

został nadany, a w przypadku osoby fizycznej również numer ewidencyjny powszechnego elektronicznego systemu ewidencji ludności (PESEL), jeżeli został nadany;

- 3) adres miejsca wykonywania działalności w zakresie skupu;
- 4) informację o zakresie i celu podejmowanej działalności.

5. Do wniosku, o którym mowa w ust. 4, dołącza się oświadczenie o przekazywaniu na żądanie marszałka województwa informacji dotyczących zakresu i celu prowadzonej działalności.

6. Marszałek województwa cofa zezwolenie w razie naruszenia warunków prowadzenia działalności określonych w ustawie lub w zezwoleniu.

Art. 7. 1. Zezwolenie na uprawę konopi włóknistych wydaje wójt (burmistrz, prezydent miasta) właściwy ze względu na miejsce położenia uprawy.

2. Zezwolenie, o którym mowa w ust.1, wydaje się, w drodze decyzji, na wniosek zawierający:

- 1) imię, nazwisko, określenie miejsca zamieszkania i adres albo nazwę (firmę), siedzibę i adres wnioskodawcy;
- 2) informację o odmianie konopi włóknistych, powierzchni uprawy oraz numer działki ewidencyjnej w ewidencji gruntów i budynków, określonej na podstawie przepisów prawa geodezyjnego i kartograficznego;
- 3) oświadczenie wnioskodawcy, że nie był karany za popełnienie przestępstwa, o którym mowa w art. 63 lub 64, lub wykroczenie, o którym mowa w art. 65 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

3. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, określa:

- 1) podmiot, dla którego je wydano;
- 2) numer kolejny zezwolenia;
- 3) odmianę konopi włóknistych;
- 4) powierzchnię uprawy konopi włóknistych;
- 5) numer działki, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, na której prowadzona będzie uprawa maku lub konopi włóknistych;
- 6) termin ważności;
- 7) datę wydania zezwolenia.

4. Do wniosku, o którym mowa w ust. 2, w przypadku samodzielnego przetwarzania konopi włóknistych z własnych upraw, dołącza się oświadczenie o przetwarzaniu konopi włóknistych we własnym zakresie na cele określone w art. 5 ust. 1.

5. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 4, zawiera:

- 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę firmy, siedzibę i adres producenta konopi włóknistych;
- 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) podmiotu albo numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), jeżeli został nadany, a w przypadku osoby fizycznej również numer ewidencyjny powszechnego elektronicznego systemu ewidencji ludności (PESEL), jeżeli został nadany;

- 3) zwięzły opis zakładu przetwórczego lub miejsca przetwarzania wraz z wyposażeniem;
- 4) informację o rodzajach produktów, które będą wytwarzane przez zakład przetwórczy.

4. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) odmawia wydania zezwolenia, jeżeli wnioskodawca nie daje rękojmi należytego zabezpieczenia zbioru z tych upraw przed wykorzystaniem do celów innych niż określone w ustawie, a w szczególności:

- 1) był karany za popełnienie przestępstwa, o którym mowa w art. 63 lub 64 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, lub
- 2) był karany za popełnienie wykroczenia, o którym mowa w art. 65 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomani.

5. Zezwolenie cofa się w razie naruszenia warunków prowadzenia działalności określonych w ustawie lub w zezwoleniu.

6. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) prowadzi rejestr wydawanych zezwoleń.

Art. 8. 1. Przepisów art. 5-7 nie stosuje się do upraw konopi prowadzonych po uzyskaniu zezwolenia Głównego Inspektora Farmaceutycznego przez jednostkę naukową oraz Centralny Ośrodek Badania Odmian Roślin Uprawnych, w ramach działalności statutowej, a także przez podmiot zajmujący się hodowlą roślin i stosujący konopie włókniste w celach izolacyjnych, zwany dalej „wnioskodawcą”.

2. Zezwolenie dla wnioskodawcy, o którym mowa w ust. 1, wydaje się na wniosek zawierający:

- 1) nazwę i adres wnioskodawcy;
- 2) dane osoby odpowiedzialnej za zapewnienie właściwej kontroli uprawy i jej zabezpieczenie przed dostępem osób nieuprawnionych;
- 3) dane dotyczące lokalizacji, rodzaju i wielkości uprawy;
- 4) dane na temat planowanych badań, w szczególności określające ich cel;
- 5) informację o rodzaju jednostki naukowej;
- 6) datę i podpis osoby upoważnionej przez wnioskodawcę do złożenia wniosku.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 2, dołącza się statut podmiotu ubiegającego się o wydanie zezwolenia, jeżeli dotyczy.

4. Główny Inspektor Farmaceutyczny zasięga opinii jednostki organizacyjnej Policji właściwej ze względu na miejsce uprawy objętej wnioskiem, o którym mowa w ust. 2, dotyczącej sposobu jej zabezpieczenia przed dostępem osób nieuprawnionych, uwzględniającej:

- 1) zabezpieczenie w zakresie wstępu na miejsce uprawy przez:
 - a) prowadzenie wykazu osób uprawnionych do wejścia obejmującego:
 - imię i nazwisko,
 - numer PESEL, a w przypadku jego braku – cechy dokumentu potwierdzającego tożsamość: nazwę i numer dokumentu oraz kraj wydania,
 - b) prowadzenie wykazu pojazdów uprawnionych do wjazdu na miejsce uprawy obejmującego markę samochodu i numer rejestracyjny,
 - c) weryfikowanie danych, o których mowa w lit. a i b;
- 2) zabezpieczenia techniczne uwzględniające zabezpieczenie uprawy prowadzonej w budynku i poza budynkiem;

- 3) oznakowanie miejsca uprawy;
- 4) warunki dotyczące lokalizacji miejsca uprawy.

5. Właściwy organ Policji wydaje opinię w formie postanowienia. Nieprzedstawienie opinii w terminie 30 dni od dnia skierowania sprawy do zaopiniowania jest równoznaczne z wydaniem pozytywnej opinii w przedmiocie sposobu zabezpieczenia uprawy przed dostępem osób nieuprawnionych.

6. Na postanowienie, o którym mowa w ust. 5, nie przysługuje zażalenie.

7. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw zdrowia, określi w drodze rozporządzenia, szczegółowe kryteria oceny zabezpieczenia upraw, o których mowa w ust. 1, mając na uwadze zagwarantowanie należytej ochrony tych upraw przed dostępem osób nieuprawnionych.

Art. 9. 1. Nadzór nad uprawami konopi włóknistych sprawuje wójt (burmistrz, prezydent miasta) właściwy ze względu na miejsce położenia tych upraw.

2. W ramach wykonywania nadzoru osoby upoważnione przez organ, o którym mowa w ust. 1, są uprawnione do:

- 1) wejścia na grunty, na których są prowadzone uprawy konopi włóknistych, oraz dojścia do tych gruntów przez inne nieruchomości;
- 2) kontroli dokumentów uprawniających do prowadzenia konopi włóknistych;
- 3) żądania wyjaśnień od prowadzącego uprawy konopi włóknistych.

3. Osoby upoważnione do wykonywania czynności określonych w ust.2 są obowiązane do okazania upoważnienia wydanego przez organ sprawujący nadzór.

Art. 10. W przypadku stwierdzenia prowadzenia upraw konopi włóknistych w sposób niezgodny z art. 7 i 8 wójt (burmistrz, prezydent miasta) wydaje nakaz zniszczenia tych upraw przez zaoranie, przekopanie gruntu albo w inny sposób, który zapewni skuteczne wykonanie tego nakazu, na koszt prowadzącego uprawę; nakazowi nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

Art. 11. Zadania, o których mowa w art. 8, 10 i 11, są wykonywane przez gminę jako zadania zlecone z zakresu administracji rządowej.

Art. 12. Kto, wbrew przepisom ustawy, uprawia konopie włókniste, podlega karze grzywny.

2. Orzekanie w sprawach o czyny określone w ust. 1 następuje w trybie przepisów o postępowaniu w sprawach o wykroczenia.

3. W razie ukarania za wykroczenie określone ust. 1 i 2 orzeka się przepadek przedmiotów wykroczenia, a także przedmiotów pochodzących bezpośrednio lub pośrednio z wykroczenia, nawet jeżeli nie były one własnością sprawcy. Sąd, orzekając przepadek przedmiotów, może zarządzić ich zniszczenie. Z czynności zniszczenia sporządza się protokół.

Zmiany w przepisach obowiązujących oraz przepisy przejściowe i końcowe

Art. 13. 1. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2020 r. poz. 2050) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 4 uchyla się pkt 5;
- 2) tytuł rozdziału 6 otrzymuje brzmienie:
„Rozdział 6 Uprawa maku”;
- 3) w art. 45 uchyla się ust. 3 i ust. 4;
- 4) w art. 46:
 - a) uchyla się ust. 2,
 - b) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie

„3. Stosowanie materiału siewnego maku kategorii elitarny albo kategorii kwalifikowany w rozumieniu przepisów o nasiennictwie potwierdza się fakturą zakupu tego materiału siewnego oraz etykietą z opakowań materiału siewnego tych roślin.

4. Działalność w zakresie skupu maku, na podstawie umowy, o której mowa w ust. 1, może prowadzić podmiot posiadający zezwolenie marszałka województwa właściwego dla miejsca położenia uprawy, określające w szczególności zakres i cel prowadzonej działalności. “

- c) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Sejmik województwa, po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw zdrowia oraz ministra właściwego do spraw rolnictwa, określi, w drodze uchwały, ogólną powierzchnię przeznaczoną corocznie pod uprawy maku oraz rejonizację tych upraw, mając na względzie zagrożenie narkomanią, zapotrzebowanie na surowce pochodzące z tych upraw oraz tradycję uprawy maku na danym terenie.”;

- 5) w art. 47:

- a) ust. 1-3 otrzymują brzmienie:

„1. Zezwolenie na uprawę maku wydaje wójt (burmistrz, prezydent miasta) właściwy ze względu na miejsce położenia uprawy.

2. Zezwolenie, o którym mowa w ust.1, wydaje się, w drodze decyzji, na wniosek zawierający:

- 1) imię, nazwisko, określenie miejsca zamieszkania i adres albo nazwę (firmę), siedzibę i adres wnioskodawcy;
- 2) informację o odmianie maku, powierzchni uprawy oraz numer działki ewidencyjnej w ewidencji gruntów i budynków, określonej na podstawie przepisów prawa geodezyjnego i kartograficznego;
- 3) oświadczenie wnioskodawcy, że dysponuje pomieszczeniem zabezpieczonym przed kradzieżą torebki (makówki), o której mowa w art. 48 ust. 1;
- 4) oświadczenie wnioskodawcy, że nie był karany za popełnienie przestępstwa, o którym mowa w art. 63 lub 64, i wykroczenia, o którym mowa w art. 65.

3. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, określa:

- 1) podmiot, dla którego je wydano;
- 2) numer kolejny zezwolenia;
- 3) odmianę maku;
- 4) powierzchnię uprawy maku;
- 5) numer działki, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, na której prowadzona będzie uprawa maku;
- 6) termin ważności;
- 7) datę wydania zezwolenia."

b) uchyla się ust. 3a i 3b;

6) w art. 49 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przepisów art. 45–48, z wyjątkiem przepisów dotyczących obowiązku niszczenia słomy makowej i resztek poźniwnych maku, nie stosuje się do upraw maku prowadzonych po uzyskaniu zezwolenia Głównego Inspektora Farmaceutycznego przez jednostkę naukową oraz Centralny Ośrodek Badania Odmian Roślin Uprawnych, w ramach działalności statutowej, zwane dalej „wnioskodawcą.”;

7) w art. 50 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

“1. Nadzór nad uprawami maku sprawuje wójt (burmistrz, prezydent miasta) właściwy ze względu na miejsce położenia tych upraw.

2. W ramach wykonywania nadzoru osoby upoważnione przez organ, o którym mowa w ust. 1, są uprawnione do:

- 1) wejścia na grunty, na których są prowadzone uprawy maku, oraz dojścia do tych gruntów przez inne nieruchomości;
- 2) kontroli dokumentów uprawniających do prowadzenia upraw maku;
- 3) żądania wyjaśnień od prowadzącego uprawy maku.”;

8) art. 51 otrzymuje brzmienie:

„Art. 51. W przypadku stwierdzenia prowadzenia upraw maku w sposób niezgodny z art. 46 i 47 wójt (burmistrz, prezydent miasta) wydaje nakaz zniszczenia tych upraw przez zaoranie, przekopanie gruntu albo w inny sposób, który zapewni skuteczne wykonanie tego nakazu, na koszt prowadzącego uprawę; nakazowi nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.”;

9) art. 65 otrzymuje brzmienie:

„Art. 65. Kto, wbrew przepisom ustawy, uprawia mak niskomorfinowy, podlega karze grzywny.”.

Art. 14. 1. Zezwolenia na kontraktację konopi włóknistych wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy tracą ważność z dniem 31 grudnia 2022 r.

2. W przypadku gdy podmiot posiadający zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, wystąpi, w terminie do dnia 31 grudnia 2022 r., z wnioskiem o wydanie zezwolenia na wykonywanie działalności w zakresie skupu konopi włóknistych, dotychczasowe zezwolenie zachowuje ważność do dnia, w którym decyzja wydana po rozpatrzeniu wniosku stanie się ostateczna.

Art. 15. Do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 16. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia .

UZASADNIENIE

1. Aktualny stan prawny

Aktualnie zagadnienia dotyczące uprawy konopi włóknistych są regulowane:

1. Ustawą z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2018 r. poz. 1030, 1490, 1669).
2. Ustawa z dnia z dnia 24 kwietnia 2015 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz niektórych innych ustaw.
3. Ustawą z dnia 9 listopada 2012 r. o nasiennictwie (Dz. U. z 2019 r. poz. 568, z 2020 r. poz. 425, 875).
4. Rozporządzeniem Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 8 lutego 2005 r. w sprawie pozwoleń na przywóz konopi z krajów trzecich (Dz.U. 2005 nr 24 poz. 198)
5. Rozporządzeniem Ministra Rozwoju z dnia 5 lutego 2016 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie pozwoleń na przywóz konopi z krajów trzecich (Dz.U. 2016 poz. 256).

Zgodnie z obowiązującym stanem prawnym uprawa konopi włóknistych może być prowadzona wyłącznie na potrzeby przemysłu włókienniczego, chemicznego, celulozowo-papierniczego, spożywczego, kosmetycznego, farmaceutycznego, materiałów budowlanych oraz nasiennictwa. Ustawa o przeciwdziałaniu narkomanii definiuje konopie włókniste jako rośliny z gatunku konopie siewne (*Cannabis sativa* L.), w których suma zawartości delta-9-tetrahydrokannabinolu oraz kwasu tetrahydrokannabinolowego (kwasu delta-9-THC-2-karboksyłowego) w kwiatowych lub owocujących wierzchołkach roślin, z których nie usunięto żywicy, nie przekracza 0,20% w przeliczeniu na suchą masę. Ustawa uprawnia Sejmik województwa, po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw zdrowia oraz ministra do spraw rolnictwa, do określenia powierzchni przeznaczonej corocznie pod uprawę konopi włóknistych oraz rejonizacji tych upraw na danym terenie. Z kolei zezwolenie na uprawę konopi włóknistych wydaje wójt (burmistrz, prezydent miasta)

właściwy ze względu na miejsce położenia uprawy. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) sprawuje również nadzór nad uprawami konopi włóknistych. Uprawa konopi wbrew przepisom ustawy podlega karze grzywny.

II. Ratyfikowane umowy międzynarodowe i prawo Unii Europejskiej

W regulowanej dziedzinie obowiązują umowy międzynarodowe i praw Unii Europejskiej, którym Rzeczpospolita Polska jest związana. Jednakże żadna z międzynarodowych konwencji dotyczących polityki antynarkotykowej nie zakazuje bądź nie dotyczy bezpośrednio uprawy konopi włóknistych. W szczególności:

1. Jednolita konwencja o środkach odurzających z 1961 r., sporządzona w Nowym Jorku dnia 30 marca 1961 r. nie ma zastosowania w odniesieniu do do rośliny konopi uprawianej wyłącznie w celach przemysłowych, rolniczych czy nasiennictwa.
2. Konwencja o substancjach psychotropowych, sporządzona w Wiedniu dnia 21 lutego 1971 r. definiuje "roślinę konopi" jako każdą roślinę z rodzaju konopi. W art. 14 Konwencja stanowi, że każda Strona Konwencji podejmie właściwe działania, aby zapobiec nielegalnej uprawie roślin zawierających substancje odurzające i psychotropowe, takich jak mak lekarski, krzew koka i rośliny konopi, oraz dokona zniszczenia takich roślin uprawianych nielegalnie na jej obszarze. Podejmowane działania powinny respektować podstawowe prawa człowieka, a także brać pod uwagę tradycyjne legalne użycie, w przypadkach, w których istnieją historyczne dowody takiego użycia, jak również względy ochrony środowiska.
3. Konwencja Narodów Zjednoczonych o zwalczaniu nielegalnego obrotu środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi, sporządzona w Wiedniu dnia 20 grudnia 1988 r. nie ma zastosowania w odniesieniu do do rośliny konopi uprawianej wyłącznie w celach przemysłowych, rolniczych czy nasiennictwa.

Przedmiot projektowanej regulacji objęty jest zakresem prawa Unii Europejskiej, w szczególności:

1. Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającym przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 637/2008 i rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009;
2. Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającym wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylającym rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007;
3. Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1007/2011 z dnia 27 września 2011 r. w sprawie nazewnictwa włókien tekstylnych oraz etykietowania i oznakowywania składu surowcowego wyrobów włókienniczych, a także uchylecia dyrektywy Rady 73/44/EWG oraz dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 96/73/WE i 2008/121/WE;
4. Dyrektywą Rady 2002/57/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym roślin oleistych i włóknistych;
5. Dyrektywą Komisji 2008/124/WE z dnia 18 grudnia 2008 r. ograniczająca obrót materiałem siewnym niektórych gatunków roślin pastewnych oraz oleistych i włóknistych do materiału siewnego, który został urzędowo zakwalifikowany jako elitarny materiał siewny lub kwalifikowany materiał siewny.

Poprawki przyjęte przez Parlament Europejski w dniu 23 października 2020 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego przepisy dotyczące wsparcia na podstawie planów strategicznych sporządzanych przez państwa członkowskie w ramach wspólnej polityki rolnej (planów strategicznych WPR) i finansowanych z Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) i z Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) oraz uchylającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013 i rozporządzenie

Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 ([COM\(2018\)0392](#) – C8-0248/2018 – [2018/0216\(COD\)](#)) zakładają, że:

1. w odniesieniu do obszarów wykorzystywanych do produkcji konopi, w celu ochrony zdrowia publicznego i zapewnienia spójności z innymi przepisami, wykorzystywanie odmian nasion konopi o zawartości tetrahydrokanabinolu poniżej 0,3 % powinno stanowić część definicji kwalifikującego się hektara;
2. obszary wykorzystywane do produkcji konopi stanowią kwalifikujące się hektary tylko wtedy, gdy stosowane odmiany zawierają maksymalnie 0,3% tetrahydrokanabinolu.

Projekt zakłada brak sprzeczności z prawem Unii Europejskiej oraz konwencjami międzynarodowymi.

III. Potrzeba i cel uchwalenia projektowanej ustawy

Do głównych problemów zgłaszanych przez podmioty zajmujące się problematyką upraw konopi włóknistych należą:

1. biurokratyczna, coroczna procedura rejonizacji zatwierdzonej uchwałą sejmiku wojewódzkiego, nastawiona na uprawy sezonowe nie całoroczne, obciążająca rolników oraz administrację wojewódzką i samorząd lokalny;
2. restrykcyjny poziom THC na poziomie 0,20%, czyli niższym niż dopuszczony prawem europejskim przed poprawką Parlamentu Europejskiego przyjętą w dniu 23 października 2020 r. (0,2%) oraz po poprawce (0,3%).
3. zbyt wąsko zdefiniowany katalog zastosowań konopi siewnych.

Przedstawiony projekt założeń przewiduje wyodrębnienie z ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2018 r. poz. 1030, 1490, 1669) nowej ustawy dotyczącej uprawy konopii włóknistych oraz odpowiednie dostosowanie do tej zmiany u.o.p.n.

Projekt i jego założenia mają na celu odbiurokratyzowanie obecnie obowiązujących przepisów prawa dla zwiększenia potencjału uprawy konopii włóknistych w Polsce oraz zwiększenia konkurencyjności polskiej produkcji na rynku globalnym.

Szczegółowo, założenia projektu dotyczą następujących zagadnień:

1. obowiązku corocznej rejonizacji uprawy konopi włóknistych;
2. nieznacznego podwyższenia dopuszczalnego poziomu substancji czynnej w uprawach;
3. rozszerzenia katalogu dopuszczalnych zastosowań konopi włóknistych.

IV. Zakres przedmiotowy ustawy

Projekt zmienia definicję konopii włóknistej, jako rośliny z gatunku konopie siewne (*Cannabis sativa* L.), w których suma zawartości delta-9-tetrahydrokannabinolu oraz kwasu tetrahydrokannabinolowego (kwasu delta-9-THC-2-karboksyłowego) w kwiatowych lub owocujących wierzchołkach roślin, z których nie usunięto żywicy, nie przekracza 0,3% w przeliczeniu na suchą masę (patrz: Załącznik 1). W obecnym stanie prawnym dopuszczalny maksymalny poziom THC określony został na poziomie 0,20%.

Projekt przewiduje uproszczenie i przyspieszenie możliwości rozpoczęcia uprawy poprzez uchylenie corocznego obowiązku rejonizacji, opisanego w art. 46 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

Ponadto projekt przewiduje rozszerzenie katalogu zastosowań konopi włóknistych.

V. Zakres podmiotowy ustawy:

Zakresem projektowanej ustawy objęte zostaną następujące grupy podmiotów:

1. Osoby fizyczne oraz podmioty gospodarcze zajmujące się uprawą i obrotem konopi włóknistych
2. Samorząd gminy (wójt, burmistrz, prezydent miasta),

3. Projektowana ustawa wyłączy podmioty wojewódzkie: marszałka województwa oraz sejmik wojewódzki w zakresie, w którym zmieniana ustawa nakłada na te podmioty coroczny obowiązek rejonizacji upraw.

VI. Przewidywane skutki społeczne, gospodarcze, finansowe i środowiskowe

Przyjęcie proponowanych w projekcie zmian przepisów będzie miało pozytywny wpływ na dalszy rozwój areału upraw konopi i towarzyszącą temu procesowi stabilizację rynku pracy w regionach, w których uprawiane oraz przetwarzane konopie włókniste. Przepisy będą miały wpływ na poprawę konkurencyjności gospodarki, przez wzrost konkurencyjności podmiotów działających na krajowym rynku konopi siewnych. Z danych Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa wynika, że w 2017 roku areał upraw konopi włóknistych wynosił 1288 ha. W 2019 r. areał ten wzrósł niemal trzykrotnie do 3556 ha. Dane te obejmują wyłącznie rolników, którzy zadeklarowali uprawę konopi do przyznania płatności gruntowych. Z kolei z danych Euromonitor International, międzynarodowej firmy zajmującej się badaniami rynku wynika, że legalny rynek konopi na świecie, obecnie wyceniany na około 30 mld dol., przejmie 40 proc. światowej sprzedaży konopi w 2025 roku. W Polsce rynek CBD ma osiągnąć do 2025 roku nawet 5 mld zł. Dynamiczny rozwój areału upraw konopi włóknistych będzie miał również wpływ na wzrost przychodów do budżetu państwa.

Zwiększenie areału konopi siewnych przyczyni się do większej dostępności produktów produktów wytwarzanych z konopi, które mają właściwości lecznicze i są źródłem witaminy E, żelaza, wapnia, cynku, fosforu, magnezu. Ponadto, jak słusznie wskazuje Instytut Włókien Naturalnych i Roślin Zielarskich, uprawa konopi włóknistych pozwoli na osiągnięcie celów:

1. energetycznych - poprzez osiągnięcie dużej ilości plonu biomasy z hektara. Potencjalny plon konopi, w przypadku odmiany Białobrzesckie może osiągnąć nawet do 15 ton, co stanowi wielokrotnie większą ilość biomasy niż w przypadku słomy zbożowej. Przy założeniu pozyskania paździerzy konopnych na poziomie 75% plonu słomy oraz ich wysokiej wartości opałowej konopie przemysłowe stanowią bardzo atrakcyjne źródło energii odnawialnej. Do produkcji energii można również wykorzystać słomę, gdyż stanowi ona plon uboczny przy produkcji nasion lub

kwiatostanów;

2. weterynaryjnych i paszowych - dzięki potencjałowi w postaci nasion, wiech wraz z kwiatostanami oraz słomy, które mogą pełnić funkcje związane z suplementacją i chowem zwierząt gospodarskich. Nasiona zawierają cenne substancje odżywcze, przede wszystkim białko i kwasy tłuszczowe omega 3 i 6. Kwiatostany bogate są w substancje odżywcze wraz z kanabinoidami, które w formie suplementacji mogą wpłynąć na poprawę jakości życia zwierząt. Słoma poza funkcją wspomagania procesów trawiennych (we wczesnym okresie rozwoju roślin) u zwierząt, posiada również właściwości fizyko-chemiczne pozwalające na jej wykorzystywanie do ściółkowania;
3. produkcji materiałów kompozytowych - poprzez dostarczenie dużej ilości wysokiej jakości materiałów kompozytowych lignocelulozowych, konopie mogą być wykorzystywane zamiast włókna szklanego do wzmacniania i napełniania materiałów polimerowych poprawiając właściwości użytkowe kompozytu oraz stopień biodegradacji;
4. rekultywacji gruntów - z uwagi na dużą ilość biomasy i dobrze rozwinięty system korzeniowy można uprawiać ją jako roślinę przyspieszającą procesy glebotwórcze poprawiające strukturę gleby oraz wpływające na zawartość składników pokarmowych i odtworzenia życia biologicznego w glebie i obszarach rekultywowanych obszarów na terenach po kopalniach odkrywkowych. Konopie włókniste dzięki wysokim plonom biomasy mogą służyć również do oczyszczania gleb z metali ciężkich (remediacja) pod warunkiem wykorzystania plonu na cele techniczne, nie żywieniowe;
5. pszczelarstwa - plantacje konopi włóknistych stanowią źródło cennych wartości odżywczych oraz wzmacniających odporność pszczół chętnie wykorzystujących pyłek m.in. jako element specjalnie produkowanej przez pszczoły "karmy" dla larw (pierzgi). Ponadto istnieje duży potencjał produktów zawierających olejki eteryczne wytworzone z konopi włóknistych do zwalczania chorób pszczelich np. warrozy;

6. nawozowych - biomasa konopna stanowi wartościowy element wzbogacania gleb w substancję organiczną, w szczególności na terenach gleb wyjąłwionych;
7. dostarczania naturalnych środków ochrony roślin - surowce wytworzone z konopi włóknistych, w szczególności olejki eteryczne, mogą być wykorzystywane jako substancja czynna do produkcji środków ochrony roślin;
8. naukowo-badawczych - podstawą utrzymania, a przede wszystkim rozwoju sektora konopi włóknistych w Polsce, jest prowadzenie upraw konopi dla celów naukowo-badawczych, w tym również hodowli.

VI. Możliwości podjęcia alternatywnych środków umożliwiających osiągnięcie celu

Zgodnie z obowiązującą w Rzeczypospolitej Polskiej hierarchią źródeł prawa, proponowane rozwiązania nakładające na podmioty różnego rodzaju obowiązki, muszą mieć rangę ustawową. Brak jest alternatywnych rozwiązań o charakterze ekonomicznym, organizacyjnym i perswazyjnym umożliwiających uporządkowanie kwestii związanych z uprawą konopii włóknistych.

VII. Konsultacje

Założenia do projektu ustawy o konopiach włóknistych zostały udostępnione opinii publicznej na stronie: www.urszula-zielinska.pl w styczniu br. oraz przekazane zostały do 32 podmiotów w ramach konsultacji publicznych (patrz: załącznik 2).

W toku konsultacji uwagi do założeń do projektu zgłosiły osoby prywatne oraz następujące podmioty:

- 1) Instytut Włókien Naturalnych i Roślin Zielarskich
- 2) Kombinat Konopny S.A.
- 3) Polska Sieć Polityki Narkotykowej
- 4) HempKing
- 5) Polskie Stowarzyszenie Producentów i Przetwórców Konopi

6) HempEkspert

Uwagi zostały przekazane przez osoby i podmioty, których projektowane regulacje dotyczą bezpośrednio. Charakter zgłoszonych uwag i propozycji zmian projektu uzależniony był od perspektywy i doświadczeń podmiotu zgłaszającego uwagi. Przedstawiciele Kombinatoru Konopnego ocenili propozycje jako konkretne i rekomendowali przeprowadzenie debaty w zakresie projektowanych zmian. Podobną propozycję wystosowała Prezes Fundacji Polska Sieć Polityki Narkotykowej. Taka debata odbyła się w lutym 2021 r. na forum zespołu parlamentarnego ds. legalizacji marihuany. Instytut Włókien Naturalnych i Roślin Zielarskich w uzgodnieniu z Polską Izbą Lnu i Konopi zaproponował wprowadzenie do ustawy możliwości prowadzenia upraw w celu hodowli odmian konopi włóknistych, argumentując, że brak tego typu rozwiązań w obecnym stanie prawnym utrudnia prowadzenie hodowli twórczej oraz zachowawczej nowych i już zarejestrowanych odmian konopi. Instytut wskazał również na szeroki katalog zastosowań konopi włóknistych, zwracając uwagę także na walory: energetyczne, weterynaryjne, paszowe, materiałów kompozytowych, rekultywacji i remediacji gruntów, pszczelarskie, nawozowe, ochronne roślin, naukowo-badawcze. Te uwagi zostały uwzględnione w przedłożonym projekcie. Uwagi zgłoszone przez osoby prywatne, w tym prowadzące gospodarstwa rolne, dotyczyły w znacznej mierze zwiększenia dopuszczalnego poziomu THC (od 0,3% do 1%), a także konieczności doprecyzowania obecnych przepisów. W tym kontekście zwracano uwagę, że z technicznego punktu widzenia wiele odmian mieści się w ustalonych limitach, lecz jest to zależne od czasu zbiorów. Ponadto w stanowiskach osób uprawiających konopie proponowano zmianę nazewnictwa na odpowiadającej światowej nomenklaturze tj. z „konopie włókniste” na „konopie przemysłowe”. Zwracano również uwagę na trudności organów ścigania w odróżnieniu legalnych upraw konopi włóknistych, w których ujawniają się naturalnie występujące przekroczenia powyżej limitu 0,20% THC, od upraw konopi

mogących być środkiem odurzającym. W tym zakresie postulowano stworzenie spójnego opisu kontroli legalnych upraw konopi włóknistych, zabezpieczenia w przepisach dotyczącego weryfikacji materiału siewnego, a także opisanie w nowej ustawie konsekwencji karnych / administracyjnych dla rolnika wskutek przekroczeń poziomu THC.

VIII Podsumowanie zmian

Aktualny stan	Proponowane zmiany
1. Uprawa konopii włóknistych regulowana u.o.z.n	Wyodrębnienie zapisów o konopiach włóknistych z u.o.p.n. w ramach nowej, osobnej ustawy.
2. Dopuszczalny poziom THC 0,20%	Dopuszczalny poziom THC 0,3%
3. Obowiązek uzyskania rejonizacji przy każdym wysiewie (w praktyce corocznie), art. 46 u.o.p.n.	Zniesienie obowiązku rejonizacji
4. Katalog zastosowań konopii włóknistych ograniczony do kategorii przemysłowych określonych ustawą: "wyłącznie na potrzeby przemysłu włókienniczego, chemicznego, celulozowo-papierniczego, spożywczego, kosmetycznego, farmaceutycznego, materiałów budowlanych oraz nasiennictwa. "	Rozszerzenie katalogu zastosowań konopii włóknistych.

Załącznik 1

Zestawienie legalnych wartości THC w produktach konopnych/CBD na świecie:

- Austria – THC <0,3%
- Belgia – THC<0,2% – wymagana recepta
- Bułgaria – THC<0,2%
- Czechy – THC<0,3%,

- Cypr – THC<0,2%,
- Chorwacja – THC<0,2%,
- Dania – THC<0,2% wymagana recepta
- Estonia – THC<0,2%
- Finlandia – THC<0,2% wymagana recepta
- Francja – THC<0,2%,
- Grecja i Północna Macedonia – THC<0,2%,
- Gruzja – THC 0,00%
- Hiszpania – THC<0,2% tylko do użytku zewnętrznego,
- Holandia – THC <0,05%, powyżej jest farmaceutykiem
- Irlandia Południowa – THC 0,00%
- Irlandia Północna – THC<0,2%
- Islandia – brak regulacji prawnej dot. CBD, ale bardzo surowe prawo dot. marihuany
- Kanada - THC = 0,3%
- Luksemburg – THC <0,2%,
- Litwa – legalna uprawa konopi siewnych, ale bardzo niejasny status produktów CBD
- Łotwa – niejasne
- Malta – tylko na receptę wydaną przez autoryzowanego lekarza
- Niemcy – THC <0,2%,
- Norwegia – THC 0,00%,
- Polska – THC = 0,20 %,
- Portugalia – na receptę,
- Rumunia – THC<0,2%
- Szwajcaria – THC <1%
- Słowacja – nielegalny
- Słowenia – THC<0,2%
- Szwecja – THC 0,00%
- USA - THC = 0,3%
- Wielka Brytania – THC<0,2% ale tylko jako suplement diety
- Węgry – THC<0,2%
- Włochy – THC<0,6%

Źródło: <https://hempking.eu/pl/gdzie-cbd-jest-legalne-lista-krajow/>

Załącznik 2

L.p.	Nazwa
1	Instytut Włókien Naturalnych i Roślin Zielarskich
2	Biuro Analiz Sejmowych
3	Związek Powiatów Polskich
4	Sąd Najwyższy - Biuro Studiów i Analiz

5	Prokurator Krajowy-Prokurator Generalny
6	Krajowa Izba Gospodarcza
7	Naczelna Izba Pielęgniarek i Położnych
8	Minister Finansów
9	Naczelna Izba Lekarska
10	Krajowa Rada Izb Rolniczych
11	Stowarzyszenie "Wolne Konopie"
14	Kombinat Konopny
15	Olimax NT
16	Dom Konopi
17	HempKing
18	Central European Cannabis Forum (CECF)
19	Polska Sieć Polityki Narkotykowej
20	HemPoland
21	Chwast Kultura
22	MedycznaMarihuana.com
23	CannabisNews
24	WeedNews
25	Centrum Terapeutyczne Max Hemp
26	Medicana
27	Cannabic Clinic
28	Canformed

29	SpectraMed
30	Firma Konopne Źródło Zdrowia
31	Swiat-cbd.pl
32	Cannabis Poland S.A.

Warszawa, 28 kwietnia 2021 r.

BAS-WAPM-940/21

SEKRETARIAT ZŁOY SZEFARSK

L.dz. DS. 1120. 270. 21

Data wpływu 28. 04. 2021

Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

**Opinia w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej poselskiego
projektu ustawy o konopiach włóknistych
(przedstawiciel wnioskodawców: poseł Urszula Zielińska)**

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 roku – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2019 r. poz. 1028, ze zm.) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Proponowana ustawa dotyczy konopi włóknistych i produktów pochodnych. Projekt określa zadania organów administracji publicznej oraz obowiązki innych podmiotów w odniesieniu do uprawy, przetwarzania, przerobu, obrotu i posiadania wymienionych produktów.

Projekt zakłada również zmianę ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii¹ (dalej: u.p.n.). Zgodnie z obowiązującym stanem prawnym przepisy dotyczące konopi włóknistych są zawarte w u.p.n. Projekt przewiduje uchylenie regulacji u.p.n., odnoszących się do konopi włóknistych, i wprowadzenie ich, w zmodyfikowanej formie, w ramach nowej ustawy (istotne zmiany w stosunku do obowiązującego stanu prawnego zostaną przedstawione poniżej).

W art. 3 pkt 1 projektu określono definicję ustawową konopi włóknistych – są to rośliny z gatunku konopie siewne (*Cannabis sativa L.*), w których suma zawartości delta-9-tetrahydrokannabinolu oraz kwasu tetrahydrokannabinolowego (kwasu delta-9-THC-2-karboksyłowego) w kwiatowych lub owocujących wierzchołkach roślin, z których nie usunięto żywicy, nie przekracza 0,3% w przeliczeniu na suchą masę. Zgodnie z obowiązującym stanem prawnym wymieniony wskaźnik jest niższy i wynosi 0,2% w przeliczeniu na suchą masę (art. 4 pkt 5 u.p.n.).

W art. 5 projektu, określającym cele uprawy konopi włóknistych, wskazano wykorzystanie w gospodarstwie rolnym lub na cele przemysłowe, takie

¹ Dz. U. z 2020 r. poz. 2050.

jak w szczególności: energetyczne, włókiennicze, chemiczne, celulozowo-papiernicze, spożywcze, kosmetyczne, farmaceutyczne, materiałów budowlanych i wyposażenia wnętrz, nasiennictwa, weterynaryjne, paszowe, materiałów kompozytowych, rekultywacji i remediacji gruntów, pszczelarskie, nawozowe, naturalnych środków ochrony roślin, naukowo-badawcze. Zgodnie z obowiązującym stanem prawnym uprawa konopi włóknistych może być prowadzona wyłącznie na potrzeby przemysłu włókienniczego, chemicznego, celulozowo-papierniczego, spożywczego, kosmetycznego, farmaceutycznego, materiałów budowlanych oraz nasiennictwa (art. 45 ust. 3 u.p.n.).

W art. 6 projektu określono wymogi warunkujące możliwość uprawy konopi włóknistych. Zgodnie z tym przepisem uprawa konopi włóknistych może być prowadzona na podstawie zezwolenia na uprawę, przy zastosowaniu materiału siewnego kategorii elitarny albo kategorii kwalifikowany w rozumieniu przepisów o nasiennictwie, a w przypadku upraw prowadzonych w celu hodowli odmian konopi włóknistych, także przy zastosowaniu materiałów wyjściowych dla hodowli oraz materiału matecznego w rozumieniu przepisów o nasiennictwie, oraz dodatkowo:

- 1) umowy kontraktacji, zawartej z podmiotem posiadającym zezwolenie marszałka województwa na prowadzenie działalności w zakresie skupu konopi włóknistych, lub
- 2) oświadczenia o przetwarzaniu konopi włóknistych we własnym zakresie na cele określone w art. 5 ust. 1 projektu, składanego do wójta, burmistrza albo prezydenta miasta właściwego dla miejsca położenia uprawy, w terminie do 14 dni po dokonaniu ich wysiewu.

Zgodnie z obowiązującym stanem prawnym, oprócz wymienionych wyżej przesłanek, ustawa wymaga, aby uprawa konopi włóknistych była prowadzona na określonej powierzchni, w wyznaczonych (na mocy uchwały sejmiku województwa) rejonach (art. 46 ust. 2 u.p.n.).

W art. 6 projektu zawarto również wymogi dotyczące prowadzenia działalności w zakresie skupu konopi włóknistych (konieczność otrzymania zezwolenia na prowadzenie działalności).

Projekt określa również m.in. warunki wydania zezwolenia na uprawę konopi włóknistych (art. 7 projektu) oraz zasady nadzoru nad tymi uprawami (art. 9 projektu).

W projekcie przewidziano zmianę art. 46 ust. 8 u.p.n., który w obowiązującym brzmieniu przewiduje, że sejmik województwa, po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw zdrowia oraz ministra właściwego do spraw rolnictwa, określa, w drodze uchwały, ogólną powierzchnię przeznaczoną corocznie pod uprawy maku lub konopi włóknistych oraz rejonizację tych upraw, mając na względzie zagrożenie narkomanią, zapotrzebowanie na surowce pochodzące z tych upraw oraz tradycję uprawy maku i konopi włóknistych na danym terenie. Proponowana ustawa ogranicza zakres wspomnianej uchwały jedynie do upraw maku.

Projektowana ustawa ma wejść w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem ustawy

2.1. W prawie Unii Europejskiej występują przepisy, które dotyczą uprawy i obrotu konopiami włóknistymi.

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007² (dalej: rozporządzenie (UE) nr 1308/2013) określa wybrane zasady dotyczące obrotu produktami rolnymi, do których zaliczono konopie siewne (*Cannabis sativa L.*) – kod CN 5302 i nasiona konopi innych niż do siewu – kod CN 1207 99 91. W rozporządzeniu (UE) nr 1308/2013 przewidziano m.in. reguły liczenia lat gospodarczych dla tych produktów (art. 6) oraz warunki które należy spełnić przywożąc konopie do Unii (art. 189).

W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającym przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej oraz uchylającym rozporządzenie Rady (WE) nr 637/2008 i rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009³ (dalej: rozporządzenie (UE) nr 1307/2013) wskazano zasady przyznawania świadczeń finansowych dla rolników uprawiających konopie, których odmiany zawierają maksymalnie 0,2% tetrahydrokanabinolu (art. 32 ust. 6). Świadczenia obejmują w szczególności roczne płatności (art. 32) oraz wsparcie związane z produkcją konopi (art. 52 i n.). Na potrzeby rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 szczegółowe zasady określania zawartości delta-9-tetrahydrokannabinolu w odmianach konopi uregulowano w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) nr 639/2014 z dnia 11 marca 2014 r. w sprawie uzupełnienia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 ustanawiającego przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej oraz zmiany załącznika X do tego rozporządzenia⁴ (art. 9, 37, 53, załącznik III rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 639/2014).

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008⁵ (dalej: rozporządzenie (UE) nr 1306/2013) określa m.in. systemy zarządzania i kontroli, które mają być wprowadzone przez państwa członkowskie na potrzeby realizacji Wspólnej Polityki Rolnej (art. 1 lit.

² Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, s. 671, ze zm.

³ Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, s. 608, ze zm.

⁴ Dz. Urz. UE L 181 z 20.6.2014, s. 1, ze zm.

⁵ Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, s. 549, ze zm.

c tego aktu). Na podstawie wspomnianego rozporządzenia (m.in. art. 62 ust. 2 lit. e rozporządzenia (UE) nr 1306/2013) przyjęto rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 809/2014 z dnia 17 lipca 2014 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli, środków rozwoju obszarów wiejskich oraz zasady wzajemnej zgodności⁶ (dalej: rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 809/2014). Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 809/2014 zawiera przepisy określające szczególne środki kontroli i metody określania poziomu tetrahydrokanabinolu w konopi (w szczególności art. 17, 30, 36, 40a tego aktu). Na potrzeby systemów pomocy obszarowej wspomniane regulacje określają m.in. wysokość udziału próby kontrolnej wszystkich obszarów wykorzystywanych do produkcji konopi (uzależniając wysokość minimalnego poziomu kontroli od tego czy państwa członkowskie wprowadziły system wcześniejszej zgody na uprawę konopi).

Dyrektywa Rady 2002/57/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym roślin oleistych i włóknistych⁷ (dalej: dyrektywa 2002/57/WE) dotyczy produkcji w celu wprowadzania do obrotu oraz w celu obrotu we UE materiału siewnego roślin oleistych i włóknistych, przeznaczonego do produkcji rolnej, a nie do celów ozdobnych.

Zgodnie z art. 3 dyrektywy 2002/57/WE państwa członkowskie zapewniają, że materiał siewny *Cannabis sativa L.* nie może być wprowadzony na rynek, jeśli nie został zakwalifikowany urzędowo jako „elitarny materiał siewny” lub „kwalifikowany materiał siewny”. Definicje pojęć elitarny materiał siewny oraz kwalifikowany materiał siewny określono w art. 2 dyrektywy 2002/57/WE.

2.2. Z uwagi na przedmiot projektu ustawy należy także uwzględnić decyzję ramową Rady 2004/757/WSiSW z dnia 25 października 2004 r. ustanawiającą minimalne przepisy określające znamiona przestępstw i kar w dziedzinie nielegalnego handlu narkotykami⁸ (dalej: decyzja 2004/757/WSiSW).

Zgodnie z art. 2 lit. b decyzji 2004/757/WSiSW każde państwo członkowskie podejmuje niezbędne środki w celu zapewnienia karalności następujących czynów popełnionych umyślnie i bez upoważnienia – uprawy maku lekarskiego, krzewu koka lub rośliny konopi.

2.3. Zasady notyfikowania w prawie UE projektowanych przepisów technicznych zostały określone w dyrektywie (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego⁹ (dalej: dyrektywa (UE) 2015/1535).

⁶ Dz. Urz. UE L 227 z 31.7.2014, s. 69, ze zm.

⁷ Dz. Urz. L 193 z 20.7.2002, s. 74, ze zm.

⁸ Dz. Urz. UE L 335 z 11.11.2004, s. 8, ze zm.

⁹ Dz. Urz. UE L 241 z 17.9.2015, s. 1.

Ogólna reguła ustanawiająca wymóg notyfikacji została zawarta w art. 5 ust. 1 dyrektywy 2015/1535. Zgodnie z tym przepisem państwa członkowskie niezwłocznie przekazują Komisji wszelkie projekty przepisów technicznych, z wyjątkiem tych, które w pełni stanowią transpozycję normy międzynarodowej lub europejskiej, w którym to przypadku wystarczająca jest informacja dotycząca odpowiedniej normy. Państwa członkowskie przekazują Komisji także uzasadnienie konieczności przyjęcia takich przepisów technicznych, jeżeli uzasadnienie to nie zostało wyraźnie ujęte w projekcie. Wyjątki od tego obowiązku zostały określone enumeratywnie w art. 7 ust. 1 dyrektywy 2015/1535 i dotyczą m.in. przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich lub dobrowolnych porozumień, dzięki którym państwa członkowskie przestrzegają wiążących aktów prawnych Unii, które skutkują przyjęciem specyfikacji technicznych lub zasad dotyczących usług (art. 7 ust. 1 lit. a) lub wypełniają zobowiązania wynikające z umów międzynarodowych, które skutkują przyjęciem wspólnych specyfikacji technicznych lub zasad dotyczących usług w Unii (art. 7 ust. 1 lit. b).

W art. 1 dyrektywy 2015/1535 zawarto definicje legalne pojęć, o których mowa w przywołanym art. 5 ust. 1. Projekt przepisów technicznych oznacza w szczególności tekst specyfikacji technicznej opracowany w celu ustanowienia jej lub doprowadzenia do jej ustanowienia jako przepisów technicznych, a który znajduje się na etapie przygotowania, na którym mogą zostać wprowadzone zasadnicze zmiany (art. 1 ust. 1 lit. g dyrektywy (UE) 2015/1535). Przepisy techniczne na gruncie tej dyrektywy oznaczają specyfikacje techniczne, włącznie z odpowiednimi przepisami administracyjnymi, których przestrzeganie jest obowiązkowe, *de jure* lub *de facto*, w przypadku wprowadzenia do obrotu, jak również przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne państw członkowskich, zakazujące produkcji, przywozu, wprowadzania do obrotu lub stosowania produktu (art. 1 ust. 1 lit. f dyrektywy (UE) 2015/1535).

Definicja pojęcia specyfikacja techniczna została określona w art. 1 ust. 1 lit. c dyrektywy (UE) 2015/1535. Zgodnie z tym przepisem pojęcie to oznacza specyfikację zawartą w dokumencie, który opisuje wymagane cechy produktu, takie jak: poziom jakości, wydajności, bezpieczeństwa lub wymiary, włącznie z wymaganiami mającymi zastosowanie do produktu w zakresie nazwy, pod jaką jest sprzedawany, terminologii, symboli, badań i metod badania, opakowania, oznakowania i etykietowania oraz procedur oceny zgodności. W akapicie drugim przywołanego przepisu wskazano wprost, że termin specyfikacja techniczna obejmuje także metody produkcji oraz przetwórstwa stosowane w stosunku do produktów rolnych, zgodnie z art. 38 ust. 1 akapit drugi Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TfUE). Produktami rolnymi, w rozumieniu przywołanego przepisu TfUE, są płody ziemi, produkty pochodzące z hodowli i rybołówstwa, jak również produkty pierwszego przetworzenia, które pozostają w bezpośrednim związku z tymi produktami.

3. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

3.1. Projekt zawiera przepisy określające warunki uprawy konopi włóknistych, których spełnienie umożliwia ubieganie się o świadczenia finansowe dla rolników na zasadach określonych w rozporządzeniu (UE) nr 1306/2013, rozporządzeniu (UE) nr 1307/2013 i rozporządzeniu (UE) nr 1308/2013. Dotyczy to uprawy konopi z gatunku konopi siewnych (*Cannabis sativa L.*), w których suma zawartości delta-9-tetrahydrokannabinolu oraz kwasu tetrahydrokannabinolowego (kwasu delta-9-THC-2-karboksyłowego) w kwiatowych lub owocujących wierzchołkach roślin, z których nie usunięto żywicy, nie przekracza 0,3% w przeliczeniu na suchą masę (zgodnie z art. 3 pkt 1 projektu). Zawarty w projekcie wskaźnik jest wyższy niż przewidziany na mocy art. 32 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, gdzie wskazano, że obszary wykorzystywane do produkcji konopi stanowią kwalifikujące się hektary (a zatem podlegają wsparciu finansowemu dla rolników) tylko jeżeli stosowane odmiany zawierają maksymalnie 0,2 % tetrahydrokannabinolu. Wejście w życie projektowanej ustawy umożliwi uprawę konopi włóknistych, zawierających powyżej 0,2 % tetrahydrokannabinolu, co spowoduje wyłączenie takich upraw z możliwości ubiegania się o świadczenia finansowe dla rolników na zasadach określonych w rozporządzeniu (UE) nr 1306/2013, rozporządzeniu (UE) nr 1307/2013 i rozporządzeniu (UE) nr 1308/2013¹⁰.

Projekt nie narusza przepisów dyrektywy Rady 2002/57/WE odnoszącej się do obrotu materiałem siewnym.

3.2. Projekt ustawy dotyczy uprawy konopi, co stanowi przedmiot art. 2 ust. 1 lit. b decyzji 2004/757/WSiSW. Zgodnie ze wskazaną regulacją konieczne jest zapewnienie w przepisach krajowych karalności czynów określonych w tym przepisie, które zostały popełnione umyślnie i bez upoważnienia. Należy przyjąć, że zezwolenie, o którym mowa w art. 6 oraz art. 7 projektu, spełnia wymogi upoważnienia określonego w art. 2 ust. 1 decyzji 2004/757/WSiSW. Tym samym uprawa konopi włóknistych, dokonywana na warunkach określonych w projektowanej ustawie, nie jest objęta wymogiem penalizacji z decyzji 2004/757/WSiSW.

¹⁰ Jak wspomniano w uzasadnieniu projektu ustawy, obecnie trwają prace legislacyjne nad wnioskiem w sprawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego przepisy dotyczące wsparcia na podstawie planów strategicznych sporządzanych przez państwa członkowskie w ramach wspólnej polityki rolnej (planów strategicznych WPR) i finansowanych z Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) i z Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) oraz uchylającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013 i rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 (COM(2018) 392 final; dalej: projekt rozporządzenia). W dniu 23 października 2020 r. Parlament Europejski przyjął poprawki do projektu rozporządzenia, w szczególności poprawkę zmieniającą art. 4 ust. 1 lit. c akapit 2 projektu rozporządzenia, zgodnie z którą „Obszary wykorzystywane do produkcji konopi stanowią kwalifikujące się hektary tylko wtedy, gdy stosowane odmiany zawierają maksymalnie 0,3 % tetrahydrokannabinolu”. Należy jednakże podkreślić, że nie jest to obowiązujący akt prawny.

Zob. https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2020-0287_PL.html

3.3. Projekt ustawy podlega notyfikacji Komisji Europejskiej, zgodnie z wymogami określonymi w dyrektywie (UE) 2015/1535. Należy w szczególności zwrócić uwagę na proponowane przepisy określające zasady prowadzenia uprawy konopi włóknistych (m.in. art. 3 pkt 1 projektu zawierający definicję ustawową konopi włóknistych, czy też art. 6 oraz art. 7 projektu dotyczący wymogów warunkujących możliwość uprawy konopi włóknistych). Te przepisy spełniają kryteria specyfikacji technicznych określonych w art. 1 ust. 1 lit. c dyrektywy (UE) 2015/1535 i odpowiadają wskazanym w tym przepisie metodom produkcji, stosowanym w odniesieniu do produktów rolnych zgodnie z art. 38 ust. 1 akapit drugi Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

W związku z tym, że proponowane przepisy nie mieszczą się w żadnym z wyjątków stosowania dyrektywy (UE) 2015/1535 określonych w jej art. 7 ust. 1, znajduje do nich zastosowanie wymóg notyfikacji w trybie art. 5 ust. 1 tej dyrektywy.

4. Konkluzje

Poselski projekt ustawy o konopiach włóknistych nie narusza prawa Unii Europejskiej.

Wejście w życie projektowanej ustawy umożliwi uprawę konopi włóknistych, zawierających powyżej 0,2 % tetrahydrokanabinolu, co spowoduje wyłączenie takich upraw z możliwości ubiegania się o świadczenia finansowe dla rolników na zasadach określonych w rozporządzeniu (UE) nr 1306/2013, rozporządzeniu (UE) nr 1307/2013 i rozporządzeniu (UE) nr 1308/2013.

Projekt ustawy zawiera przepisy techniczne i wymaga notyfikacji zgodnie z przepisami dyrektywy (UE) 2015/1535.

Autor:

Konrad Kuszel

ekspert ds. legislacji

w Biurze Analiz Sejmowych

Akceptował:

Wicedyrektor

Biura Analiz Sejmowych

Przemysław Sobolewski

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU
L.dz. SPS-WP.020.127.7.2021

Data wpływu29.04.2021.....

BIURO ANALIZ SEJMOWYCH
KANCELARII SEJMU

Warszawa, 28 kwietnia 2021 r.

BAS-WAPM-941/21

SEKRETARIAT ZICYSZEPA NS
L.dz. DS. M20. 271. 21 (2)
Data wpływu: 28. 04. 2021

Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

**Opinia w sprawie stwierdzenia – w trybie art. 95a ust. 3 regulaminu Sejmu
– czy poselski projekt ustawy o konopiach włóknistych (przedstawiciel
wnioskodawców: poseł Urszula Zielińska) jest projektem ustawy
wykonującej prawo Unii Europejskiej**

Proponowana ustawa dotyczy konopi włóknistych i produktów pochodnych. Projekt określa zadania organów administracji publicznej oraz obowiązki innych podmiotów w odniesieniu do uprawy, przetwarzania, przerobu, obrotu i posiadania wymienionych produktów.

Projekt zakłada również zmianę ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii¹ (dalej: u.p.n.). Zgodnie z obowiązującym stanem prawnym przepisy dotyczące konopi włóknistych są zawarte w u.p.n. Projekt przewiduje uchylenie regulacji u.p.n., odnoszących się do konopi włóknistych, i wprowadzenie ich, w zmodyfikowanej formie, w ramach nowej ustawy (istotne zmiany w stosunku do obowiązującego stanu prawnego zostaną przedstawione poniżej).

W art. 3 pkt 1 projektu określono definicję ustawową konopi włóknistych – są to rośliny z gatunku konopie siewne (*Cannabis sativa L.*), w których suma zawartości delta-9-tetrahydrokannabinolu oraz kwasu tetrahydrokannabinolowego (kwasu delta-9-THC-2-karboksyłowego) w kwiatowych lub owocujących wierzchołkach roślin, z których nie usunięto żywicy, nie przekracza 0,3% w przeliczeniu na suchą masę. Zgodnie z obowiązującym stanem prawnym wymieniony wskaźnik jest niższy i wynosi 0,2% w przeliczeniu na suchą masę (art. 4 pkt 5 u.p.n.).

W art. 5 projektu, określającym cele uprawy konopi włóknistych, wskazano wykorzystanie w gospodarstwie rolnym lub na cele przemysłowe, takie jak w szczególności: energetyczne, włókiennicze, chemiczne, celulozowo-papiernicze, spożywcze, kosmetyczne, farmaceutyczne, materiałów budowlanych i wyposażenia wnętrz, nasiennictwa, weterynaryjne, paszowe, materiałów

¹ Dz. U. z 2020 r. poz. 2050.

kompozytowych, rekultywacji i remediacji gruntów, pszczelarskie, nawozowe, naturalnych środków ochrony roślin, naukowo-badawcze. Zgodnie z obowiązującym stanem prawnym uprawa konopi włóknistych może być prowadzona wyłącznie na potrzeby przemysłu włókienniczego, chemicznego, celulozowo-papierniczego, spożywczego, kosmetycznego, farmaceutycznego, materiałów budowlanych oraz nasiennictwa (art. 45 ust. 3 u.p.n.).

W art. 6 projektu określono wymogi warunkujące możliwość uprawy konopi włóknistych. Zgodnie z tym przepisem uprawa konopi włóknistych może być prowadzona na podstawie zezwolenia na uprawę, przy zastosowaniu materiału siewnego kategorii elitarny albo kategorii kwalifikowany w rozumieniu przepisów o nasiennictwie, a w przypadku upraw prowadzonych w celu hodowli odmian konopi włóknistych, także przy zastosowaniu materiałów wyjściowych dla hodowli oraz materiału matecznego w rozumieniu przepisów o nasiennictwie, oraz dodatkowo:

- 1) umowy kontraktacji, zawartej z podmiotem posiadającym zezwolenie marszałka województwa na prowadzenie działalności w zakresie skupu konopi włóknistych, lub
- 2) oświadczenia o przetwarzaniu konopi włóknistych we własnym zakresie na cele określone w art. 5 ust. 1 projektu, składanego do wójta, burmistrza albo prezydenta miasta właściwego dla miejsca położenia uprawy, w terminie do 14 dni po dokonaniu ich wysiewu.

Zgodnie z obowiązującym stanem prawnym, oprócz wymienionych wyżej przesłanek, ustawa wymaga, aby uprawa konopi włóknistych była prowadzona na określonej powierzchni, w wyznaczonych (na mocy uchwały sejmiku województwa) rejonach (art. 46 ust. 2 u.p.n.).

W art. 6 projektu zawarto również wymogi dotyczące prowadzenia działalności w zakresie skupu konopi włóknistych (konieczność otrzymania zezwolenia na prowadzenie działalności).

Projekt określa również m.in. warunki wydania zezwolenia na uprawę konopi włóknistych (art. 7 projektu) oraz zasady nadzoru nad tymi uprawami (art. 9 projektu).

W projekcie przewidziano zmianę art. 46 ust. 8 u.p.n., który w obowiązującym brzmieniu przewiduje, że sejmik województwa, po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw zdrowia oraz ministra właściwego do spraw rolnictwa, określa, w drodze uchwały, ogólną powierzchnię przeznaczoną corocznie pod uprawy maku lub konopi włóknistych oraz rejonizację tych upraw, mając na względzie zagrożenie narkomanią, zapotrzebowanie na surowce pochodzące z tych upraw oraz tradycję uprawy maku i konopi włóknistych na danym terenie. Proponowana ustawa ogranicza zakres wspomnianej uchwały jedynie do upraw maku.

Projekt nie narusza prawa Unii Europejskiej.

Projekt nie zawiera przepisów mających na celu wykonanie prawa UE.

Projekt ustawy o konopiach włóknistych **nie jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej.**

Autor:

Konrad Kuszel

ekspert ds. legislacji

w Biurze Analiz Sejmowych

Akceptował:

Wicedyrektor

Biura Analiz Sejmowych

Przemysław Sobolewski